

РЕШЕНИЕ

№ 6228

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4700** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, [населено място], представлявано от управителя И. В. Т., против Решение №244 от 20.01.2022 г., постановено по АН дело №11105/2021 г. по описа на СРС, 99-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ №29-0000869 от 21.06.2021 г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Инспектиране по труда“. Със същото за нарушение на чл.63, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ на касатора е била наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.414. ал.3 КТ, като съдът е намалил размера на санкцията на 1500 лева. В жалбата се развиват съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК. Посочено е, че СРС неправилно е направил извод относно действителността на сключения договор и уведомяването до НАП, като се е основал на предположения, догадки и съмнения, неподкрепени с доказателства, обосноваващи тези изводи. Касаторът твърди, че е налице противоречие в обстоятелствената част на НП относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Счита, че не са спазени всички изисквания, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Иска се отмяна на решението и

постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, чрез процесуалния си представител гл. инспектор А. Г. в съдебно заседание оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, пореди което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №29-0000869 от 21.06.2021 г., издадено от Главния директор на Главна дирекция „Инспектиране по труда. Със същото на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда на дружеството касатор в настоящото производство е била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.63, ал.2, за това, че „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е допуснал до работа на 29.04.2021 г. лицето С. Й. В., на длъжност „работник, строителство“, преди да му предостави екземпляр от заверено от ТД на НАП копие от уведомлението за регистрация на трудовия договор по чл.62, ал.3 от КТ.

От фактическа страна СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На 29.04.2021 г. около 11:30 часа, е извършена проверка на строителен обект (многофункционална сграда), находящ се в [населено място], [улица], на който се извършвали строително-монтажни работи от „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД. Проверката е извършена от инспектори към Главна дирекция „Инспектиране по труда“, които установили, че лицето С. Й. В., ЕГН [ЕГН] полагал труд като „зидар“ в процесния строителен обект. Инспекторите дали на работника декларация, в която да попълни параметрите на трудовото си правоотношение. Впоследствие на 11.05.2021 г. в сградата на Главна дирекция „Инспектиране по труда“ била извършена проверка на представените от работодателя документи във връзка с трудовото правоотношение на работника С. Й. В.. След запознаване с трудов договор №081 от 28.04.2021 г. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ № 22388213179922 от 29.04.2021 г. - 16:17 часа, било установено, че в нарушение на чл.63, ал.2 от КТ, на 29.04.2021 г, в 11:30 часа, работодателят „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД е допуснал до работа лицето С. Й. В., ЕГН [ЕГН] на длъжност „зидар“ в строителен обект (многофункционална сграда), находящ се в [населено място], [улица], преди да му предостави копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от НАП. Във връзка с извършената проверка е съставен и протокол, в който били вписани констатациите от същата. На 18.05.2021 г. е съставен

акт за установяване на административно нарушение срещу дружеството за извършено нарушение по чл.63, ал.2 от КТ. В акта са налице реквизитите по чл.42 от ЗАНН. Същият е предявен на представляващ дружеството-нарушител, който го е подписал без възражения. Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели. Административнонаказващият орган е приел фактическите констатации в акта за доказани и е издал наказателно постановление, с което за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.414, ал.3 от КТ.

Районният съд при постановяване на съдебното решение е приел, на основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства, че визираното в АУАН и НП нарушение на чл.63, ал.2 КТ е извършено от касатора - „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ. АУАН и НП и са издадени от компетентни органи в производство без допуснати процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на санкционирания субект.

След съобразяване липсата на вредоносни последици, обществената опасност, тежестта на извършеното нарушение и обстоятелството, че е за първи път, въззивният съд е намерил имуществената санкция в размер на 2000 лв. за завишена и я е изменил до минимално установения в закона размер от 1500 лв.

Решението е правилно.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Касационната инстанция споделя изводите на СРС, че извършеното деянието е описано точно, включително е посочена датата на нарушението, на която лицето полага труд без работодателят да е изпълнил задължението си да му връчи копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ. Не е налице твърдяноото от касатора противоречие в обстоятелствената му част.

Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84 ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Съгласно чл.63, ал.1, предл. първо от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.62, ал.3, заверено от ТД на НАП. Според ал.2 на същия текст работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави следните документи - екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.63, ал.2 КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите (преди постъпването на работника на работа). Така както е предписана разпоредбата на закона, изискването е преди постъпване на работа, на работника да са връчени два документа - екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 КТ.

По делото е безспорно установено, че С. В. е изпълнявал трудова дейност при ответника по касация считано от 29.04.2021 г., т.е. той освен че се е намирал в трудово правоотношение с дружеството от тази дата и реално е изпълнявал трудовите си функции от тогава. Това се потвърждава и от представените в производството пред РС доказателства. Видно от справка от 29.04.2021 г. уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ е прието в ТД на НАП в 16:17 часа, т.е. договорът е бил регистриран след като лицето е допуснато до работа, което безспорно е нарушение на трудовото законодателство. Следователно правилно СРС е приел, че нарушението е безспорно установено.

Касационният състав счита за правилен и изводът на СРС, че извършеното административно нарушение не представлява „маловажен” случай. Разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ е специална по отношение на нормата на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е формално и представлява типична проява на форма на нарушение по чл.63, ал.2 от КТ. В този смисъл е и изричната разпоредба на чл.415в, ал.2 от КТ. Това, че няма настъпили вредни последици е без значение в случая, тъй като самото нарушение е формално и неговата обществена опасност се състои в самото му извършване, без да се изисква настъпването на определен противоположен резултат и вреди за даден субект.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е изменено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото касационният състав намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски в настоящото производство. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 143, ал.3 АПК предвижда, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Според чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като според ал.5 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Предвид изложеното касаторът следва да бъде осъден да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд – София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №244 от 20.01.2022 г., постановено по АН дело №11105/2021 г. по описа на СРС, 99-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ №29-0000869 от 21.06.2021 г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Инспектиране по труда“, като е намален размера на наложената „имуществена санкция“ от 2 000 лв. на 1 500 лв.

ОСЪЖДА „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, [населено място] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.